Ч. 6. Середа 10 (22) січня 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

(10 засїдане з дня 20. січня 1896).

На початку вчерашного засїданя соймового відчитано спис петиций, а відтак інтерпеляциї і внесеня:

Пос. Михальский і товариші інтерпелювали комісаря правительственного з причини, що власти войскові віддали доставу виробів столярских, слюсарских і бляхарских в окрузї львівского корпуса некраєвому промисловцеви, але якомусь Мершеллінґерови, нефаховому предприємцеви з Черновець. Інтерпелянти питають, на якій основі зробив то заряд войсковий і що думає правительство зробити, щоби на будуче не допустити до подібного поступованя властий войскових.

Пос. Бойко і товариші поставили внесенє о ухвалене завізваня правительства, щоби оно в дорозї законодайній забезпечило винагороджене урядів громадских за виконуванє чинностий в порученім крузї дїланя. — Тойже посол інтерпелював комісаря правительственного з причини, що рада громадска в Риманові від 2 лїт ще не уконституовала ся.

Пос. Стила мотивував своє внесенє о знесенє малої льотериї. — Внесенє передано комісиї адміністрацийній.

Удїлено концесиї на побиранє мита через пять лїт: Радам повітовим в Стрию на дорозї Слобідка-Соколів; в Дрогобичи на дорозї Дрогобич-Борислав, і в Гусятині на дорозї з Гусятина до Пробіжної.

На внесенє комісиї громадскої ухвалено в справі зміни статута міста Львова, що період виборчий ради громадскої установляє ся на 6 лїт, а що три роки має уступати по 50 радних через льосованє.

В справі перенятя аптики в загальнім шпиталі у Львові в заряд краю, предложила комисия буджетова таке внесенє: Сойм приймає до відомости і затверджує перенятє аптики шпиталю львівского у власний заряд з днем 1 сїчня 1896 р. і ухвалює, що в етатї осіб і платнї загального шпиталю краєв. у Львові, ухваленім 22 мая 1875, в части „Б. Служба лїкарска“ має бути вставлена позиция „Аптикар“ з платнею 800 зр., додатком на помешканє 200 зр. і пятилїтними додатками по 100 зр. — Пос. Окуневский жалував ся, що в аптиці шпитальній нема дижуру через цїлу ніч і що при обсадї провізорів в тій аптиці Видїл краєвий руководив ся протекциєю. — Член Видїлу кр., др. Гошард сказав на закиди дра Окуневского, що дижур єсть, скоро аптика Міколяша доставляла доси матеріялів для аптики шпитальної, а аптика Міколяша єсть цїлу ніч отверта. Коли же Видїл краєвий виповів службу давним провізорам, то зробив то лиш длятого, що з всїляких причин не мав до них довіря.

В справі розширеня будинку для жандармериї у Львові позволено Видїлови краєвому затягнути позичку в Банку краєвім в сумі 100.000 зр. на гіпотеку реальности, становлячої власність фонду краєвого, купити за 14.000 зр. з того часть реальности під ч. 71 від магістрату та поставити там будинок на кватируnок для жандармериї.

На внесенє комісиї ухвалено передати петицию громади місточка Тартакова о утворенє там-же суду повітового Видїлови краєвому до дальшого розслїдженя, з тим, щоби постарав ся о прискоренє рішучого залагодженя сеї справи і предложив свої внесеня на найблизшій сесиї.

На внесенє комісиї правничої ухвалено видїлити громаду Чижевичі з округа судового в Судовій Вишни а придїлити до округа судового в Мостисках.

Петицию в справі знесеня права побору приватного мита від мосту в Топорові і на рїцї Радославцї відступлено правительству до прихильного залагодженя. — Петицию Видїлу повітового в Золочеві в справі субвенциї на будову дороги повітової Золочів-Ожидів відступлено Видїлови краєвому до можливого увзглядненя. — Петицию зверхности громадскої в Хирові о вибданє у правительства залагодженя рекурсу обшару двірского в Хирові в справі увільненя від обовязку доставлюваня дерева для школи, відступлено краєвій Радї шкільній до залагодженя. — Петицию рим.-кат. парохіян Тростянця великого (пов. Броди) о увільненє їх від конкуренциї на удержанє р. к. душпастиря в річній сумі 100 зр. відступлено правительству до можливого увзглядненя. — Петицию громади Михайлівка (пов. Ярослав) о винагороджене шкоди з причини перекопу сполучаючого Вишню з Сяном під Михайлівкою відступлено правительству до як найскоршого залагодженя.

В справі петициї маґістрів фармациї, відправлених із служби в аптиці шпиталю краєвого у Львові, о винагороджене шкоди з причини утрати служби, вносила комісия петиций на, щоби ту петицию відступити Видїлови краєвому до залагодженя. — Пос. Бернадзїковский докоряв при сїй нагодї Видїлови краєвому, що він на обсаду посад провізорів не оголосив конкурсу, і ставив поправку, щоби

БЕН ГУР.

ОПОВІДАНЄ З ЧАСІВ ХРИСТОВИХ.

ЛЮДВИКА ВАЛЛЯСА.

(Дальше.)

Слуга вийшов. Незадовго вернув назад, укляк перед гістьми і подав кождому по однїй верхнїй одежи багряної і сильної барви і до того ще й по однім поясї тканім суховолотию. Они приняли дари і всхідним звичаєм дякували довшими промовами.

— Ще одно слово! — відозвав ся тогди Ірод. — Ви говорили тому офіцирови на брамі — а отсе й менї — про якусь звізду, що єї видїли на всходї.

— Так — відповів Валтазар; — то була єго звізда, звізда новонародженого.

— Коли-ж она показала ся?

— Тогди, коли нам приказано сюди їхати.

Ірод встав; знак, що розмова закінчила ся. Підходячи чемно до них промовив він ласкаво:

— Сьвітлі мужі! Коли ви дїйство споністителї новонародженого Месиї, як менї видить ся, то знайте-ж, шо я сеї ночи розвідував ся у наймудрійших жидівских учителїв. Всї они доказують одноголосно, що Месия має народити ся у Вифтлеємі в краю Юдеї. Раджу вам, ідїть туди. Отже ідїть та допитуйтесь за дитятком. А коли знайдете, то дайте менї знати, щоби й я пішов та поклонив ся. Не будете мати в дорозї нїякої перешкоди. Мир вам!

Король обтулюючи плащ на собі вийшов. Прийшов провідник і повів мудрцїв на улицю і до господи. Прийшовши там відозвав ся Грек з одушевленем:

— В дорогу, братя! Ідїм до Вифтлеєма, як нам король радив.

— Ідїм! — сказав на то Інд; — спішім! Дух напирає на мене.

— Добре! — сказав Вальтазар. — Верблюди стоять вже готові.

Обдарували щедро воротаря, посїдали на верблюдів, казали показати собі дорогу і пустились чим скорше в дорогу. Коли вийшли на отверте поле на Рефаімский долині, показало ся на небі сьвітло — зразу неясне і невиразне. Серця в них забили живійше; замкнули очи. Коли знов їх отворили, ось! Над ними стояла ясна, блискуча звізда — не високо і не неподвижно, але зовсім низько і посуваючись перед ними. Урадувані повитали они єї та зложили руки до тихої молитви.

— З нами Бог! З нами Бог! — кликали они в надмірі своєї радости та ішли за звіздою, аж она станула над самотною стайнею недалеко Вифтлеєма.

То було около третої нічної варти. На всходї показувало ся вже перше проміне всходячого сонця. На горбах коло Вифтлеєма показало ся вже було слабе сьвітло, підчас коли долину вкривала ще нічна пітьма. На криші у вифтлеємскій господї підслухував вартовий перші знаки будячого ся житя, коли розглядаючись побачив дуже ясне сьвітло, як оно посувало ся до недалекої гори. Зразу гадав він, що то іде хтось зі смолоскипом; відтак здавало ся єму, що то якась спадаюча звізда. Коли-ж приглянув ся лїпше, то переконав ся, що то таки правдива звізда. Перепуджений сим незвичайним з'явищем, побудив людий. Всї повибігали на кришу. З'явище підходило чим раз близше; осьвітило скали, дерева і дороги; сьвітло було так ясне, що не можна було на него дивити ся. Боязливійші зпоміж тих, що то видїли, припали на колїна і молили ся, схиливши голови до землї; відважнїйші приєслонили собі очи руками і від часу до часу несьміливим оком дивили ся на сьвітло. Незадовго стало в господї і єї сусїдстві так ясно, як в день. Але звізда пристанула над вертепом, де народило ся дитятко.

Підчас того заворушеня, яке викликало се незвичайне з'явище, прибули мудрцї. При входї до господи позлазили они з верблюдів і просили, щоби їх впустити. Коли воротар опамятав ся на стілько, що послухав їх, злїз із криші, відсунув засувку від дверий і отворив. Серед ясности виглядали верблюди, як які страхи. Та й ті, що на них приїхали, своїм чужесторонним виглядом а ще більше своєю ревностию та своїм ожиданем, яке про-

петицию передати Виділови краєвому з тим, щоби він тим провізорам дав нагороду за страту. — Пос. Окуневский виступив знов в обороні тих провізорів і докоряв Виділови краєвому протекцийностию при обсаді посад шпитальних. — Пос. Гошард відпер той докір і сказав, що Виділ краєвий немав довіря до тих панів і длятого не задержав їх в шпиталю. — Остаточно ухвалено внесенє комісиї.

Пос. Чарторийский і товариші поставили внесенє, щоби завізвати правительство до зміни закона о заразі безрог, аби підчас зарази райони обнимаючі заражені громади були установлювані без взгляду на границї повіту; щоби підчас зарази торги були замкнені і щоби заражені безроги убивано за половину винагородженя вартости оцінкової за здорові, а 80 прц. за хорі штуки з фонду державного. — Пос. Скалковский і тов. ставили внесенє на завізванє Виділу краєв. до прискореня проєкту реґуляциї горішного Днїстра. — Пос. Криштофович і тов. інтерпелювали комісаря правительственного, чи правдою єсть, що правительство наміряє вдоволити жаданям Сойму в справі пільг при закладаню кас ощадности в повітах і громадах.

Перегляд полїтичний.

Fremdenblatt довідує ся, що вість, мовби то скликанє Ради державної на означений давнїйше речинець мало бути відложене, єсть зовсім безосновна. В миродайних кругах кажуть, що сесиї соймові потягнуть ся найдальше до дня 10 лютого.

Цікава річ, що орґан Молодочехів, Narod. Listy, заявляють, що Молодочехи будуть голосувати за реформою виборчою ґр. Баденього, а мотивують то тим, що тих 72 послів, які будуть вибрані по переведеню реформи, будуть відтак голосувати разом з ними за заведенем загального права голосованя.

Комісия ческого сойму для закона о куриях уконституувала ся в той спосіб, що предсїдателем вибрано Ліпперта а заступником Герольда. Шлезінґер поставив внесенє, щоби на слїдуюче засїданє запросити намістника, аби довідати ся, яка єсть гадка правительства.

Ситуация в Африцї змінила ся, здаєсь рішучо в користь Італїянців. До римскої Tribuna доносять іменно з Масави, що король Менелик готов заключити мир з Італїянцями. Він прислав до ґен. Баратієрі'го своїх послів і просив о розпочатє переговорів для залюченя мира та о іменованє повномочника, котрий би мав ті переговори перевести.

Новинки.

Львів дня 21 сїчня 1896.

— **Іменованя.** II. Президент міністрів, яко управитель міністерства справ внутрішних іменував дра Александра Богдана Кулачковского у Відни редактором руского виданя „Дневника законів державних.

— **Є. Ексц. П. Президент Міністрів** ґр. Казимір Баденї приїде дня 27 с. м. куриерским поїздом о годині 2 по полудни з Відня до Львова.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних розпічнуть ся перед комісиєю іспитовою в Перемишли 20 лютого с. р. Подання відповідно удокументовані треба вносити до дирекциї комісиї на руки дотичних окружних Рад шкільних найдальше до 20 лютого с. р.

— **Презенту** на парохію Стібно, перемиской епархії, одержав о. Володимир Бачиньский.

— **В справі еміґрациї до Бразилії.** Ц. і к. консул в Дженові доносить телеграфічно, що з великим трудом удало ся єму узискати безплатний перевіз для 20 еміґрантів приїхавших до Дженови (Genova) і для 300, що суть ще в дорозі. Они відплинуть в днях 23 і 25 с. м. Позаяк вже для нікого не зможе узискати безплатного перевозу, бо з днем 25 сего місяця безплатний перевіз вже застановляють, то просить, щоби здержувати еміґрантів від виїзду, бо їх безусловно відошлють назад до Газичини.

— **Стан холєри** в краю за час від 17 до 19 с. м. був такий: В Теребовли лишили ся з попередних днїв чотири недужі особи; в обох згаданих днях занедужали дві особи, померла одна, а в лїченю лишило ся пять.

— **Добре ворожила!** Кухарцї Пиць з Бібрки пропав ключ від хати а добрі люди порадили їй, коли она була у Львові, щоби пішла до ворожки Апольонії Патрашевскої при ул. Чацкого ч. 6, котра знає добре класти карти і каже з них всю правду. Пиць послухала доброї ради, заплатила ворожцї 10 кр. за карти і довідала ся, що незадовго буде мати велику шкоду. Пиць напудила ся і признала ся ворожцї, що має дома книжочку каси ощадности на 85 зр. і готівкою 65 зр. На то сказала їй ворожка: Коли карти кажуть, що буде шкода, то буде; найліпше зробите, коли дасте менї гроші на сховок. Кухарка Пиць послухала, дала їй гроші на сховок, але й незадовго переконала ся, що ворожка добре ворожила, бо Патрашевска забрала гроші і вже їй не вернула. Вчера арештувала полїция хитру ворожку, але не знайшла вже у неї гроший лиш аж шість талїй карт.

— **Самоубийство.** У Львові повісив ся оногди в своїм склепі купець Мойсей Лев, отець пятеро дїтий. Причиною самоубийства було банкротство.

— **Розправа карна о шпіґуньство** против цивільних спільників засудженого фаерверкера Градїля, котрий хотів викрасти для Росиї важні військові акти з канцеляриї полку кріпостної артилериї в Кракові, відбула ся в краківскім судї карнім в днях від 13 до 18 с. м. В суботу оголошено вирок, котрим засуджено Войтїха Козерского, шевця, підданого російского на рік, а Саломона Штрумпфнера, аґента асекурацийного, підданого пруского, на два роки і жінку его Шарльоту на півтора року тяжкої вязници. Дочку Саломона Штрумпфнера увільнено. По відсидженю кари мають всї троє засуджені яко піддані чужих держав раз на все опустити границї австро-угорскої монархії.

— **Пригода на польованю.** Полковникови від драґонів п. Вайсови стала ся підчас польованя в околици Тернополя пригода; якийсь неосторожний мисливий впакував єму усїх цїлий набій в литку.

— **Зміна календаря в Росиї.** В Росиї заносить ся поволи на дві важні зміни, а то на зміну правописи російскої, котра має бути змінена на фонетичну, т. є. примінена до вимови, через що випадуть непотрібні букви, як н. пр.: т. зв. твер-

---

бивало ся в кождім їх руху, причинили ся не мало до того, що збільшили страх воротаря. Він не важив ся зразу приступити близше і відповідати на ставлені до него питаня.

— Чи то Вифтлеєм юдейский?

Аж коли приступили й другі, зважив ся він притакнути на то питанє.

— Ведіть нас до него, ведіть нас до него! — кликнули Валтазар і Грек повні одушевленя. — Бо ми виділи его звізду, видимо єї понад онтою стайнею і приходимо єму поклонити ся.

Інд зложив руки і говорив:

— Се бо дїйстно живе Господь! Спішіть ся, спішіть, ми знайшли Спасителя! Ми найвибраннїйші з цїлого роду людского.

Люди, що були на криши, позлазили і пішли за чужинцями. Коли-ж побачили, що тоті ідуть просто в ту сторону як звізда, що неподвижно стояла над стайнею, злякали ся і богато з них остало ся. Але більша часть пішла. Коли мудрцї підійшли до входу печери, підняла ся звізда; коли станули в дверех, уносила ся она високо на небі; коли увійшли, она щезла. Всї, що були при тім, вже не сумнївали ся: межи тими чужинцями а звіздою була якась звязь, котра розтягала ся також і на тих, що жили в стайни. Они стали тиснути ся до середини.

В хатчинї, до котрої они увійшли, сьвітила ся лїхтарня і давала досить сьвітла, щоби мудрцям дати можність побачити матїр і дитятко, що спочивало на єї руках і дивило ся.

— Чи то твоє дитя? — спитав Валтазар Марию.

А она, котра все розважала в своїм серци, що відносило ся до дитини, держала его до сьвітла, показала їм его і сказала:

— Се мій син!

А они припали на колїна і поклонили ся єму. — Дитятко, яке виділи перед собою, виглядало так само як і инші дїти. Голови его анї не осіняло сьвітло, анї не було на нїй корони. Уста его не отворились до бесїди; не дало знаку, що видить, яку они радість заявляють, що чує їх молитву; дитя як і другі дїти, споглядало цїлком спокійно на проміне лїхтарні.

Коли мудрцї віддали свій поклін, встали, пішли до своїх верблюдів, виймили з бесаг принесені дари: золото, кадило і миро та зложили їх дитятковн в ногах.

Отже то був Спаситель, котрого они вибрали ся з так далека шукати! — Бідний і опущений, виключений з людскої суспільности, лежав він тут в виді дитятка! А мимо того віддали они єму поклін — без сумніву, без захитаня ся у вірі. Віра їх опирала ся на знаках, які їм післав Той, що обявив ся і нам яко отець. Они спустили ся на его провід і до его доріг не прикладали міри людскої розваги. Лиш мало виділо ті знаки та почули обіти: матїр і Йосиф, пастирі і они самі. А ті вірили!

А тепер, читателю, глянь в будучність! Зближаєсь час, коли обявить ся син отця: Блаженний той, що вірує в него!

Глава шеста.

Перескакуємо тепер пору двайцяти і один лїт і стоїмо на початку правлїня Валерія Гратуса, четвертого намістника цїсарского або прокуратора провінциї Юдея. За той час настала не одна зміна в краю, а певно найбільша в полїтичній его управі. Ірод умер до року по нарожденю дитятка і то в так нужденний спосіб, що християньский сьвіт уважає, здаєсь, справедливо его смерть яко кару за его безбожне житє [1]). Як всї володїтелї, що стремлять високо, хотів він — верховній власти римскійназбитки — основати династию, щоби їй свій трон і свою власть передати в спадщині. В тій цїли розпорядив він в своїм завіщаню, що держава має бути подїлена межи трох его синів, Антипаса, Филипа і Архелая. Той розпорядок потребував потвердженя цїсарского і одержав его; лиш не вільно було Архелаєви називати ся королем, доки би аж не дав доказ своєї здібности і вірности для цїсаря. Єго називано етнархом [2]). Яко такий панував він девять лїт, а відтак скинено его задля нездібности і злої господарки та вигнано до Галїї. Юдея стала римскою провінциєю і префектурою. Щоби упокорене дати ще більше почути, не сьмів прокуратор мешкати в Єрусалимі, лиш в Кесариї [3]). А що для гордости жидів було ще більшою ганьбою: Самарию сполучено з Юдеєю в одну провінцию.

При всїм тім упокореню було для жидів одинокою відрадою, що архієреєви було вільно мешкати в королївскій палатї і там виконувати власть судейску. Власть та була впрочім дуже мала. Судити на житє або смерть мав право лиш прокуратор або управитель краю; судова розправа відбувала ся в імени Риму і після римских законів; ба, в самій палатї зроблено по Єрусалимі. Жиди уважали его зайдою і дуже нелюбили. Був то чоловік дуже лютий. Він убив свою жінку Маріямму, свого шваґра Арістобуля і его матїр Александру, старого князя з родини Маккавеїв, Гіркана, і трох своїх власних синів. Ще на пять днїв перед своєю смертию казав він задушити свого сина Антіпатра. Він погиб дуже поганою смертию, бо тїло гнило єму вже за житя і відпадало кусиями.

[1]) Ірод, званий Великим, син Ідумейця Антіпатра, був первістно римским намістником в Галилеї, а відтак в 37 р. перед Хр. став королем в

[2]) Етнарх значить володїтель надоду, князь.

[3]) Кесария, місто над морем в Палестинї, побудоване на 12 лїт перед рожд. Хр. Іродом Великим і так назване в честь римского цїсаря Августа.

дий знак і другі, а відтак і на зміну календаря. В Росиї числять час все ще після старого стиля або т. зв. Юліяньского календаря, котрий ріжнить ся від нового стиля або т. зв. григорияньского календаря тим, що приняв хибно обчислене року, т. є. обігу землї доокола сонця, через шо тепер день нового року посунув ся вже о 12 днїв дальше як повинен бути а з 1900 р. посуне ся вже о 13 днїв дальше. Росийска ґазета „Новое Время“ предкладає отже такий спосіб зміни календаря. „Єсть дуже простий і догідний спосіб — каже она — щоби здогонити Европу о 12 днїв без нїяких запутанин і трудностий. Досить лиш скоротити на якийсь час довгі місяці, що мають по 31 днїв, о один день а до несповна двох лїт дійде ся до загально-европейского часу астрономічного. Звістно, що для простого народу місяць значить 30 днїв; підставою всїх обрахунків скарбу з урядниками і емеритами та господарів зі службою єсть 30-дневний місяць; проценти у всїх банках обчисляють ся у відношеню до 30 днїв, наконець на день 31 місяця не припадає нїяке велике сьвято. Отже коли би правительство видало приказ вичеркнути з календарів припустім в роках 1897 і 1898 всї трийцять перші дни місяців, то з початком 1899 р. здогонили би ми Европу неспостережено для простого народу і без нїякої трудности приняли би ми числене цивілїзованого сьвіта. Потерпіли би, що правда в тих двох роках ті, що обходять свої іменини дня 31 якогось місяця; однакож припускаємо, що в виду справи так великої ваги, вибачили би они Росиї ту вину“. — Зміна старого календаря на новий, як в Росиї так і в инших краях, котрі ще держать ся старого календаря мусить остаточно колись настати, бо она і єсть потрібна і була би лиш розумна. А до того як раз надає ся теперішна пора найлїпше, бо за кілька лїт готова настати ще більша ріжниця між обома календарями а з нею ще більша недогідність і запутанина як доси. Чому би не приняти того, що добре і що нїкому нїчого не шкодить, а противно помагає?

— **Померли:** Михайло Калитчук, народний учитель в Піддністрянах, бобрецкого повіта, дня 27-го грудня 1895, в 33-тім роцї житя, а 13-тім учительства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Вік корови а видатність молока.** Суть всїлякі погляди, яка корова дає лїпше молоко. Одні кажуть, що чим старша корова тим лїпше молоко, бо має в собі більше товщу. Другі знов кажуть, що коли хоче ся мати дуже товсте молоко, то найлїпше купувати тїльну ялівку, бо чим молодша корова тим лїпше молоко. Тою справою займала ся стация рільнича при унїверситетї у Віскунзін в північній Америцї і там роблено проби, з котрих показало ся, що доброта молока зміняла ся лиш дуже незначно з віком корови. Корови старші як чотири роки давали на день значно більше молочного товщу, як корови молодші, але не длятого, що в молоцї було дїйстно більше товщу, лиш длятого, що они давали більше молока. По скінченім четвертім роцї дає корова однакову скількість молока, скоро єсть однаково годована.

— **Горівка з морскої цибулї.** Як звістно, придумано вже спосіб робленя спіритусу з вугля камінного, але то спосіб занадто дорогий, як щоби міг дїйстно бути ужитий в практицї. За то придумали у Франциї робити горівку з морскої цибулї, котра росте там в полудневих сторонах на побережу Середземного моря великими масами. Рід морскої цибульки росте й у нас по лїсах; єсть то ростинка з довгим вузоньким листем, що вирастає просто з цибулї, котра цвите синенько зараз з першою весною, скоро лиш снїг злїзе. Отже ті цибульки викопують, мочать у водї, до котрої додають вапна та сїркової кислоти і одержують плин, котрий має в собі богато цукру; до него додають відтак дріжджів з білого вина бурґундского а по 4 до 5 днях ферментациї гонять горівку, котра має приятний запах вина, походячий від зужитих винних дріжджів.

— **Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних** подає до відомости:

Всхідно-північно-західний австрийский звязок зелїзничий. Часть II. зшитка 1 з 1 жовтня 1893. — З днем 1 лютого 1896 увійде в житє додаток V., котрим будуть знесені всї цїни единичні для товарів кляс звичайних, як також декотрих тариф вимкових.

Австрийско-румуньский рух особовий і пакунковий. — З днем 1 марця 1896 увійде в житє, для безпосередного руху особового і пакункового поміж стациями ц. к. управ. австро-угорского товариства зелїзниць державних, ц. к. управ. зелїзниці північної цїсаря Фердинанда і ц. к. зелїзниць державних а стациями корол.-румуньских зелїзниць через Сучаву нова тарифа, містяча в собі змінені цїни їзди. — Через заведене нової тарифи зносить ся дотеперішну тарифу для повисшого руху з 1 мая 1892 р. враз з додатками 1 і 2. — Нову тарифу можна набути у дотичних зарядів зелїзничих по цїнї 15 кр. в. а. або 35 центимів.

Торг збіжевий.

Львів дня 21 січня: Пшениця 7·20 до 7·40 зр.; жито 6·— до 6·40; ячмінь броварний 5·— до 6·—; ячмінь пашний 4·90 до 5·30; овес 5·20 до 5·40; ріпак 8·25 до 8·75; горох 5·— до 8·—; вика 4·75 до 5·—; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·75 до 5·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 30·— до 40·—; шведска 30 до 38·—; біла 40·— до 55·—; тимотка —·— до —·—; ганиж —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; нова 5·20 до 5·50; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 січня. Polit. Corr. заперечує вість, після котрої Найд. Архікн. Франц Фердинанд мав би поїхати до Палестини. Найдост. Архікнязь позістане в Асуанї (в Єгиптї), де воздух для его здоровля показав ся дуже добрим, і не виїде звідтам скорше аж за кілька недїль.

Прага 21 січня. По вчерашних зборах робітників без роботи, на котрих було також богато омлядиністів, зробили робітники перед будинком полїциї велику демонстрацию. Полїция мусїла розганяти демонстрантів і богато з них арештувала.

Білград 21 січня. Зачувати, що король має скликати незадовго комісию для виготовленя нової конституциї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

части місце римским урядникам і войску. А всеж- таки ті, що старали ся виборотя жидівскому народови свободу, були бодай з того раді, що архієрей був найвисшим урядником в палатї; сама его присутність була достаточна, щоби їм пригадувати звязь з Єговою[4]) з патріярхами і пророками минувшости та укріпити їх в надії, що лев з поколїня Юди освободить колись нарід ізраильский і буде в нїм панувати.

Вже вісїмдесять лїт була Юдея римскою провінциєю — досить довго, щоби переконати римских цїсарів, що легко панувати над жидівским народом, скоро лиш шанує ся его віру. Поступаючи після того досьвіду шанували попередники Ґратуса релїґійні звичаї своїх підданих. Аж Ґратус розпочав своє правлїнє від того, що безвзглядно скинув Анну з архієрея а віддав сей уряд свому любимцеви, що називав ся Ісмаіл. Таке поступоване, чи его розпорядив цїсар, чи Ґратус взяв ся его на власну руку, викликало велике невдоволене.

Не хочемо томити читателїв довгим поясненем жидівскої полїтики з тих часів, а всеж-таки для лїпшого зрозуміня того, що слїдує, хочемо дещо о тім сказати.

В ту пору були в Юдеї дві партиї, партия вельмож і партия народна. По смерти Ірода сполучили ся обі партиї против Архелая та вели борбу против него підступом і оружием. Кілька разів роздавав ся военний крик в сьвятім будинку на горі Морія[5]), і удало ся загнати Архелея в заточенє. Але хоч ті партиї виступали разом против спільного ворога, то не переставали вести борби з собою. По упадку Архелея стрітила така сама судьба тодїшного архієрея Йоазара, котрого вельможі ненавидїли, підчас коли партия народна була єму щиро прихильна і вельможі зробили Анну, Сетового сина, архієреєм. Від сеї пори стала ненависть межи обома партиями ще більша. По упадку Архелая були вельможі, що правда, в меншости, але они все-таки ще пятьдесять лїт — аж до часів Валерия Ґратуса — держали в своїх руках і сьвятиню і палату. В кріпости Антонїя стояло римске войско, римска сторожа стояла перед брамою палати, римский податок стягано безпощадно, кождий день, кожда година нагадували жидівскому народови его зависимість від ненавистних Римлян. Мимо того зумів Анна удержати бодай поверховну его підданість. Коли-ж і Анна мусїв уступити, а Ісмаіл з рук римского прокуратора одержав архієрейске достоїнство, станув Анна, чоловік розумний і вирахований, по сторонї народної партиї. Прокуратор Ґратус видїв ся тогди спонуканим обсадити кріпость Антонїю для скріпленя вже стоячої там залоги цїлою одною когортою римских леґіонїстів[6]), щоби бути готовим на кождий случай, бо тлїюча в попелї искра невдоволеня, могла кождої хвилї вибухнути ясною поломінню.

(Дальше буде).

[4]) Єгова, по еврейски первістно Ягве, назва Бога ізраільского.

[5]) Морія, гора в Єрусалимі, на котрій ще Давид зачав ставити сьвятиню, а Саламон еї опісля докінчив.

[6]) Римске войско дїлило ся на леґії, когорти і центуриї або сотнї. Леґія мала 6 до 10.000 людий; був то отже в нашім теперішнім понятю корпус. Кожда леґія складала ся з 10 когорт; когорта мала отже 600 до 1000 людий. Був то нїби наш полк. Кожда когорта мала за відзнаку срібного, пізнїйше золотого орла. Когорти дїлили ся на центуриї або сотнї.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.